

vist ogsaa modsaagt den. Men det Væsentlige, som jeg skal tillade mig at udtale, for at bevillige saavel den ærede Taler som ogsaa det høie Thing, og hvem der ellers interesserer sig for Fængselsagen, er, at det ogsaa af min Udtalelse, saaledes som den falst, er klart, at der for at gjøre den Forandring, som vedkommende Bestyrer foreslaaer, praktisk udføres en Lov, og at Sagen altsaa ikke kan gennemføres uden at have været Gjenstand for Overveielse i begge Rigsdagens Afdelinger. — Naar jeg til Slutningen i den Udtalelse, som den ærede Taler oplæste, har sagt, at Sagen har været Gjenstand for Ministeriets Overveielse, da kan jeg gjentage dette med fuldstændig Correcthed; men fra, at en Sag er Gjenstand for Ministeriets Overveielse, og til at iværksætte en saadan Forandring uden de behørigte Overveielser ogsaa af Lovgivningsmagten, derimellem er der dog et langt Spring. Jeg haaber, at den ærede Taler, navnlig i den sidste Henseende, herved vil føle sig beroliget, og jeg haaber, at det høie Thing vil tilgive, at jeg saalænge har lagt Beslag paa dets Tid, naagtet jeg ganske vist ikke er istand til at tage Deel i Discussionen om denne Sag paa den Maade, som den Mand, for hvem jeg midlertidig fungerer, vilde have kunnet.

Krieger: Jeg kan ikke unblade at bringe min ærede Collega for Kjøbenhavn (David) min Tak, fordi han har bragt denne vigtige Sag paa Bane. Han har ganske vist en særlig Adkomst dertil, og den i denne Adkomst liggende Opfordring bliver i høi Grad forstærket ved den Maade, hvorpaa den hele Sag har været behandlet andetsteds end her. Jeg troer, at vi have en bestemt Opfordring til at advare imod en altsfor let og altsfor hurtig Brydning med det System, for hvis Gjennemførelse der er arbeidet med megen Omhu og med megen finantciel Kraft. Det er efter min Opfattelse meget misligt, naar man fra Regjeringsens Side indlader sig paa almindelige, løse Udtalelser om Reformen, som i alt Fald ikke ere modnede, og som maastee ved nærmere Overveielse ville vise sig slet ikke at være Reformen, men Tilbagestrid. Jeg troer derhos, at den Udtalelse, som vi hørte fra den ærede

Kjøbenhavnste Landsdtingsmand, maa siges i det Væsentlige at have breiet sig, ikke om Personerne, men om de Vilkaar, hvorunder Personerne arbeide, med andre Ord: om Systemet og Organisationen, og det er min Overbeviisning, hvis Udtalelse jeg ikke vil tilbageholde, at man af oconomiske Grunde har ladet sig vilde til at bringe Personer i falske Forhold. Men jeg kan derhos ikke nægte, at jeg troer, at den høitæredede fungerende Justitsminister har været altsfor let til idetmindste tilsyneladende at gaae ind paa Tilskyndelser fra andre Sider til at experimentere med Forandringer i Lovgivningen og til at behude og erklære sig villig til at gjøre Forandringer i det gjældende System, som det vistnok vilde være langt bedre og rigtigere at arbeide paa at faae godt gennemførte. Jeg troer, at det er nødvendigt at værges sig mod en saadan altsfor hurtig Forladning af det Straffesystem, som har Vordhjemmel. Jeg finder det vistnok overmaade heldigt, naar man paa mange Steder advarer mod Routine, naagtet en vis Routine i Administrationen dog i alt Fald er bedre end Forvirring; men der er dog en stor Forskjel paa Routine og Tradition; der er Intet farligere for al Administration end en Sammenblanding af Routine og Tradition. Man skal altid kæmpe mod den blotte Routine, men man maa ikke troe, at det er at bryde med Routine, naar man uden Videre vil bryde med de Traditioner, som have Hjemmel i Lovgivningen, og som gennem Lovraatter, gennem Opoffrelser og Anstregelser have arbeidet sig frem. Det er meget misligt, naar man, ikke i Pressen, thi der hører det hjemme, men fra Styrelsens almindelige Centrum omtaler paatænkte Forandringer, inden disse paa nogen Maade ere saaledes bearbejdede, at man kan have nogen bestemt Overbeviisning om deres Rigtighed, eller hvorledes de kunne gennemføres. Maastee vil man dertil svare: Der vil ingen Forandring ske, om en saadan ogsaa maa anses for nødvendig, uden at Sagen forelægges for Rigsdagen, og denne bifalder Forandringen; men, mine Herrer, derved er man slet ikke hjulpen; thi for det Første kan en bestaaende Tingenes Tilstand forqvæles, inden man kommer til Forhandlingen om en Lovgivningsforandring, og